گزارش

۶چالش مهم محیط‌زیست

|چارلی کامرون|ترجمه:حدیث کیمیازاده|

دنیا را ۶چالش محیط‌زیستی تهدید می‌کند و تقریبا در تمام کشورهای دنیا نیز مشترک است.

آب

امروزه ما با مشکل بسیار بزرگ کمبود آب مواجه هستیم. درحالی که آب آشامیدنی به لحاظ تکنیکی برای ۷میلیارد جمعیت دنیا وجود دارد، اما از نظر فیزیکی یک پنجم جمعیت جهان در مناطقی زندگی می‌کنند که با کمبود آب آشامیدنی مواجه هستند. کاهش کیفیت آب نه‌تنها مشکلات تأمین آب را برای ما ایجاد می‌کند، بلکه اثر بزرگ و ناگزیری روی زندگی آبزیان دارد. ما روزانه حجم بسیار زیادی از آلاینده‌های سمی را در رودخانه‌ها، دریاها و اقیانوس‌ها می‌ریزیم. برای همین زندگی موجودات دریایی از دولفین گرفته تا مرجان‌ها در معرض خطر قرار گرفته‌است. اقیانوس آرام محل زندگی زباله‌های بسیاری است. همچنین در خلیج مکزیک منطقه‌ای وجود دارد که به نقطه مرگ معروف است جایی است که منزلگاه کودهای کشاورزی است که توسط رودخانه می‌سی‌سی‌پی به این خلیج هدایت میشود. با این آلاینده‌هایی که وارد اکوسیستم اقیانوس‌ها می‌شوند باید این انتظار را داشت که غذای موردنیاز ما هم آلوده شود.

جنگل‌زدایی

جنگل‌ها حدود ۳۰درصد اراضی سیاره را تشکیل می‌دهد و به‌عنوان سدی در برابر سیلاب و طوفانهای شن عمل می‌کند و همچنین محل سکونت حیات‌وحش را تأمین می‌کند. آنها یکی از بزرگترین منابع برای جبران خروج کربن هستند و بدون پوشش جنگلی ما مناطق آسیب‌پذیری خواهیم داشت که به دنبال آن تغییر اقلیم ناگزیر و اجتناب‌ناپذیر است. ما به‌جای جنگل تراشی نیاز داریم که مجدد به کشت گیاه و درخت بپردازیم. هم‌اکنون نمونه‌های بسیار غیرقابل باور و جاه‌طلبان‌های از تلاش انسان‌ها برای احیای جنگل در سراسر دنیا در حال اجرا است مانند «جاده پاینگ» اهل هند که به تنهایی حدود ۱۳۶۰اکر جنگل کاشت یا یک بنیانگذار شرکت جنگل آینده در کره‌جنوبی که پروژه جنگل‌زایی بیابان را در سراسر مغولستان و چین هدایت کرده است. جنگل‌ها به منظور کشاورزی نابود می‌شوند تا تأمین غذای میلیاردها انسان فراهم شود ولی آن باید تا سال ۲۰۵۰ به‌سرعت افزایش یابد.

غذا

محصولات غذایی با ردپای سنگینی از کربن، آسیب اراضی ناشی از جنگل تراشی، استفاده بی‌رویه از کودها که آب را آلوده می‌کنند و استفاده از علفکش‌ها که بذرها را نابود می‌کند، همراه است. سازمان کشاورزی و خواروبار تخمین می‌زند که تاسال ۲۰۵۰ جمعیت ۸/۹ میلیاردی زمین به‌طور میانگین رژیم غذایی با ۳۴۰ کالری بیشتر از ۲۷۹۰ کالری که در سال ۲۰۰۰ اندازه‌گیری شده بود را خواهد داشت. اما این افزایش تقاضا که تخمین زده می‌شود تا سال ۲۰۵۰ دو برابر شود، در همه جای دنیا برای همه انسان‌ها تأمین نخواهد شد.

انرژی

در سراسر دنیا نمونه‌های بسیار وجود دارد که برای بهره‌برداری از ذخایر طبیعی انرژی آسیب‌های جدی بر محیط‌زیست تحمیل شده است به‌عنوان مثال، آلودگی خلیج مکزیک به دلیل نشت نفت، لغزش زمین در غرب میانه آمریکا برای استخراج گاز طبیعی و همچنین نابودی کوه‌ها برای جست‌وجوی زغال‌سنگ. در مسیر تبدیل منابع غیرقابل تجدید به انرژی، ما مواد و گازهای سمی زیادی به اتمسفر آزاد میکنیم که منجر به تغییر اقلیم و زنگ خطری برای همه موجودات زنده در محیط‌زیست اطرافمان خواهد شد. درحقیقت ما داریم سیاره‌مان را تخریب می‌کنیم برای منابع انرژی کوتاه مدت و سریع. اما اکنون زمانی است که حتما باید به سمت منابع قابل تجدید از قبیل انرژی خورشیدی و نیروی باد رفت تا بتوانیم از محیط‌زیست خود حفاظت کنیم.

حمل‌ونقل

در حالی که مطالعات نشان می‌دهد که افراد جوان کمتر رانندگی می‌کنند، اما بسیاری از ما هنوز این آمادگی را نداریم که کارها را بدون خودرو انجام بدهیم. درواقع بنا برای مفاهیم توسعه، توسعه شهری ساخته می‌شود تا تبدیل شود به یک مکانی که ماشین حرف اول را می‌زند. در نتیجه دانشمندان در جست‌وجوی راهی هستند که هر فرد بتواند از نقطه الف به نقطه ب رفت‌وآمد کند بدون تخریب زمین. هم‌اکنون یک مرکز مدافع محیط‌زیست در آمریکا تخمین زده‌است که ۲۰درصد انتشار گازهای گلخانه‌ای به‌طور مستقیم از لوله‌های اگزوز خودروها می‌آید. برای جبران این خسارت ما می‌توانیم از تکنولوژی‌های روز بهره بگیریم به‌عنوان مثال بهتر است خودروهایی تولید کنیم که از تکنولوژی هیبریدی(الکتریک‌همراه‌باتنزین)بهره‌دارند.

موادزائد

با افزایش جمعیت، حجم بسیار عظیمی از محصولات صنعتی تولید می‌شود. تولید این کالاها هم نیاز به برداشت منابع محدود موجود در دنیا دارد که این قضیه عمدتا با تخریب محیط‌زیست همراه است. درواقع قسمت عظیمی از این مواد تنها برای مدت بسیار کمی استفاده می‌شوند و سپس در طبیعت رها می‌شوند. استفاده از کیسه‌های خرید قابل بازیافت و مجددا قابل کاربرد با گسترش آگاهی از کاهش ضایعات و صنایع بازیافت درحال افزایش است. به‌عنوان مثال معدن کاوی به دلیل نشت مواد سنگین و سمی به داخل آب‌های زیرزمینی هم باعث آلودگی آب می‌شود و هم سبب آلودگی خاک.

منبع: www.inhabitat.com

در یک‌سالگی فعالیت دولت، فعالان محیط‌زیست از عملکرد سازمان می‌گویند

امیدواری در عین نقد همدلانه

|بهروز مهدیزاده|

عکس: تسنیم

یک‌سال است که از عمر دولت یازدهم گذشته و اینک زمان مناسبی است برای رصد فعالیت، برنامه‌ها و دستاوردهای دولت. دولتی که حداقل در حوزه محیط‌زیست وضعیتی وخیم و نزدیک به فاجعه را میراث‌دار شد و سازمان حفاظت از محیط‌زیست با توجه به آن که دیرتر از هر وزارتخانه و سازمان دیگری رئیس جدید به خود دید کار به مراتب سخت‌تری را هم در پیش داشت. تالاب‌های نابودشده، جنگل‌های لخت‌شده، دریاهای آلوده، رودخانه‌های خشک‌شده، حیات‌وحش درحال انقراض، شکار بی‌رویه و افسار گسیخته، هوای کثیف و غبارآلود و ده‌ها مورد دیگر همه از معضلاتی بود که معصومه ابتکار و تیمش در بازگشت مجددشان باید با آنها مقابله می‌کردند. اما بعد از یک‌سال نظرات متفاوتی نسبت به عملکرد این سازمان در مقابله با این همه مصیبت به وجود آمده است. اگرچه همه فعالان محیط‌زیست متفق‌القول هم عقیده‌اند که وضع به مراتب نسبت به قبل بهتر شده است اما هنوز انتقادات وجود دارد. انتقاداتی که باید مورد توجه قرار گیرد تا از مشکلات، کاسته شود. انتقاداتی که بعضا تنها مربوط به سازمان نیست و به مجموعه دولت و حاکمیت نیز برمی‌گردد. موید حسینی‌صدر، سخنگوی فراکسیون محیط‌زیست و توسعه پایدار مجلس از سکوت مسئولان نسبت به آنچه «افزایش سونامی کشتارگونه‌های کمیاب جانوری کشور و انتشار تصاویرشان در صفحات اجتماعی» می‌خواند، انتقاد می‌کند و مجازات برای شکارچیان غیرقانونی را متناسب با ماهیت جرم نمی‌داند. سید مختار هاشمی، سرپرست گروه کاری ویژه نجات چشمه بل و استاد دانشگاه کردستان نیز منتقد سدسازی بی‌رویه در منطقه و نابودی چشمه بل است و ضمن بیان این مطلب که «با احداث سد داریان علاوه بر چشمه بل ۱۵ چشمه دیگر منطقه اورمانات از بین خواهد رفت و اکوسیستم منطقه نیز دچار اختلال خواهد شد و حیات بسیاری از گونه‌های جانوری و گیاهی به خطر خواهد افتاد» از مسئولان محیط‌زیست می‌خواهد که فشار بیشتری مبنی بر جلوگیری از ساخت این سد به‌عمل آورند. نمونه دیگر نامه دردمندانه عباس میرزاکریمی، محیط‌بان دماوند به فرمانده یگان حفاظت سازمان محیط‌زیست است که از این مقام مسئول می‌خواهد به‌دنبال حل مشکلات محیط‌بانان کشور باشد نه «قطع صدای این محیط‌بانان کوچک و پاک کردن صورت‌مساله». نمونه دیگر که در چند هفته اخیر سروصدای زیادی برانگیخت و اعتراضات فعالان محیط‌زیست را موجب شد نحوه برداشت مدیرکل محیط‌زیست چهارمحال‌وبختیاری و دادن پست سازمانی پایین‌تر به وی در حد معاونت سازمان در یک استان دیگر بود. بنابه اعتقاد بعضی از فعالان محیط‌زیست ظاهرا دکتر سعید یوسف‌پور سرسختانه در مقابل بعضی از پروژه‌های عمرانی مخرب محیط‌زیست ایستاده‌بود و همین ایستادگی هم موجب برکناری‌اش شده عملی که فعالان محیط‌زیست را به اعتراض واداشت اما واکنش مدیران عالیرتبه سازمان در مواجهه با این انتقادات خود اعتراضات دیگری را برانگیخت که حتی چند نفری را وادار به نوشتن نامه به معصومه ابتکار و رئیس‌جمهوری کرد تا جلو این برخوردها گرفته شود. اما نهایت کار این بود که خود مدیرکل تعویض‌شده، دکتر سعید یوسف‌پور، با خبرنگار سایت خبری محیط‌زیست ایران گفت‌وگویی ترتیب دهد و بگوید: «طی این چندوقت مباحثی درخصوص پروژه‌های عمرانی و فشارهایی مطرح شده که قبلا هم بوده و مربوط به دولت قبل هم بوده است؛ اما طی یک‌سال گذشته به‌رغم فضایی که وجود داشته خصوصا درخصوص پروژه‌های انتقال آب بین حوضه‌ای و سدسازی خانم دکتر ابتکار حمایت بسیار خوبی از بنده داشته‌اند و کمک کردند با وجود فشارهایی که از سوی مجموعه استانداری و خارج از آن برای جابه‌جایی من بوده مقاومت کردند.» اما همین اظهارنظر نیز به‌زعم فعالان محیط‌زیست معترض مشکوک آمد و اعتراضات قطع نشد. بماند که اعتراض برخی از خبرنگاران و فعالان محیط‌زیست نیز به طرز مشکوکی قطع شد. اما هرچه بود پای پروژه‌های عمرانی در میان بود و نحوه مقابله سازمان محیط‌زیست با این پروژه‌ها. امری که بارها در قضیه سد ارسباران و سد شفارود و طرح‌های ملی دیگر نیز دیده شد و فشار فعالان محیط‌زیست به نتیجه درخوری نینجامید. آخرین نمونه‌اش هم سدسازی در رودخانه آچی‌رود شهر رودسر بود که بنابه گفته یکی از فعالان محیط‌زیست به‌خاطر مماشات مسئولان محلی با پیمانکاران سدسازی، خانه‌های ضلع شرقی رودخانه آچی‌رود به دلیل برداشت غیراصولی از بستر رودخانه و سدسازی غیرمهندسی در معرض تهدید و ویرانی قرار داده‌شده‌است تا همین اندک ساکنان هم اراضی خود را که تنها سرمایه‌شان است رها کنند و این سمت رودخانه هم مانند ضلع غربی به ویلاسازان و کارخانه‌داران واگذار شود. مورد بعدی داستان تلخ باغ وحش‌ها در ایران است. بعد از انتشار عکس خرسی درغل و زنجیر در باغ وحش بابلسر اگرچه رئیس سازمان محیط‌زیست شخصا وارد عمل شد و خرس از بند زنجیر رهایی یافت اما با باغ‌وحش بابلسر برخورد سرسختانه‌ای صورت نگرفت و کار به جایی کشید که به تازگی عکس شتر درحال احتضاری در این باغ‌وحش در شبکه‌های اجتماعی به اشتراک گذاشته شد که حکایت از شرایط بد نگهداری این حیوان داشت. عدم برخورد قاطع با متخلطیان، بدرفتاری با حیوانات در سیرک‌ها و باغ‌وحش‌ها را تبدیل به یک رویه عادی کرد. زندگی سنجاب‌ها زیر آفتاب ۴۰ درجه در باغ‌وحش صفه اصفهان، نگهداری تعداد زیادی شیر در یک قفس در یک سیرک و موارد دیگر جان را به لب فعالان محیط‌زیست کشاند تا نامه‌ای سرگشاده به مقام بالاتر رئیس سازمان محیط‌زیست یعنی رئیس‌جمهوری بنویسند و از او بخواهند که دستور دهد «حیوانات را از سیرک حذف کنند». وضع وخیم محیط‌زیست در ایران حتی مقام معظم رهبری را نیز واداشت تا به مدیران ارشد کشور نامه‌ای بنویسند و از آنها بخواهند تا برای حفظ محیط‌زیست تهران و فضای سبز پایتخت کوشش بیشتری به خرج دهند.

خلاصه آن که انتقادات همچنان وجود دارد. انتقاداتی که بخشی از آنها به عملکرد سازمان محیط‌زیست مخصوصا در شهرستان‌ها برمی‌گردد. بسیاری معتقدند اگرچه ریاست سازمان و حلقه مشاورین و معاونینش عملکرد قابل قبولی در این یک‌سال داشتند اما هنوز بحث‌های زیادی مبنی بر نحوه نظارت بر مدیران میانی و استانی این سازمان وجود دارد. بعضی‌ها نیز از مماشات و عدم‌توانایی سازمان محیط‌زیست در مقابله با وزارتخانه‌های دیگر و طرح‌های عمرانی این وزارتخانه‌ها گلایه دارند. اما هرچه باشد اگر بخواهیم منصفانه قضاوت کنیم وضع محیط‌زیست در این یک سال به مراتب بهتر شده و به نسبت ۸سال قبل‌تر ۱۸۰ درجه تفاوت مثبت داشته است. از این‌رو برای تحلیل هرچه بهتر عملکرد سازمان در این یک‌سال و برای کمک به‌منظور برطرف کردن نقاط ضعف سازمان در مقابله با حجم عظیم ویرانی‌ها با چند فعال خوشنام و سرشناس محیط‌زیست کشور تماس گرفتیم و از آنها هم از نقاط مثبت عملکرد سازمان پرسیدیم و هم از نقاط ضعفش.

جنب‌وجوش بیشتری در بین مردم و NGOها به چشم می‌خورد. حجم برنامه‌های محیط‌زیستی در روزنامه‌ها و جراید به‌شدت افزایش پیدا کرده‌است و اینها نشان می‌دهد که حساسیت مردم و دولتمردان نسبت به مسائل محیط‌زیستی افزایش یافته‌است

محمد درویش
مدیرکل دفتر آموزش و مشارکت مردمی سازمان

محمد درویش، مدیرکل دفتر آموزش و مشارکت مردمی سازمان محیط‌زیست که عضو هیأت علمی موسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع کشور است و البته از کویرشناسان مطرح کشور، در پاسخ به سوال خبرنگار «شهروند» می‌گوید: «مهمترین نقطه مثبت و قوت در حوزه محیط‌زیست طی این یک‌سال گذشته این بود که مردم، فعالان و تشکل‌های محیط‌زیستی دوباره به نحوه مدیریت در حوزه محیط‌زیست امیدوار شدند.»

وی می‌افزاید: «الان جنب و جوش بیشتری در بین مردم و NGOها به چشم می‌خورد. حجم برنامه‌های محیط‌زیستی در روزنامه‌ها و جراید به‌شدت افزایش پیدا کرده‌است و اینها نشان می‌دهد که حساسیت مردم و دولتمردان نسبت به مسائل محیط زیستی افزایش یافته است. اولین دستور کابینه دولت یازدهم یک کار محیط‌زیستی (تشکیل کارگروه نجات دریاچه ارومیه) بود. همین‌طور اولین اقدام رئیس‌جمهوری توقیف کشتی بود که در خلیج‌فارس سبب آلودگی شده بود. به‌طور کلی دغدغه محیط‌زیستی بین همه مردم و مسئولان افزایش پیدا کرده است به‌طوری که موج تفنگ‌کشان در کردستان شروع می‌شود و همه شکارچیان تصمیم می‌گیرند که تفنگ و اسلحه خود را بشکنند تا حیات‌وحش ما حفظ شود. یکی دیگر از نقاط مثبتی که در این یک‌سال گذشته اتفاق افتاد تفاهمنامه‌ای بود که بین وزارت آموزش و پرورش و سازمان محیط‌زیست بسته شد. طبق این تفاهمنامه حجم مطالب محیط‌زیستی در کتاب‌های درسی مدارس ابتدایی و متوسط آموزش و پرورش افزایش پیدا کرد. همچنین قرار شد ۵۶هزار معلم در حوزه محیط‌زیست آموزش ببینند تا از فهم اکولوژیک و سواد محیط‌زیستی برخوردار شوند. این اتفاق بسیار مهمی است که در حوزه فرهنگ‌سازی صورت گرفته است. از دیگر اتفاقات مثبت دیگر می‌توان به دستورات وزارت کشور مبنی بر کاهش نگاه امنیتی به اتحادیه‌ها، تشکل‌ها و NGOهای محیط‌زیستی اشاره کرد. این مورد سبب شد تعداد سازمان‌های مردم‌نهاد بیشتری در حوزه محیط‌زیست فعال شوند. در مورد آلودگی آگاهی‌رسانی بسیار خوبی صورت گرفت مثلا سازمان محیط‌زیست سریعا پس از شروع به‌کار در مورد بنزین آلوده‌ای که در کشور تولید می‌شد آگاهی‌رسانی کرد. در این راستا بسیاری از خودروسازان باید خودروهای خود را با استانداردهای یورو۴ مجهز کنند. در کنار اینها باید به لغو مصوبات محیط‌زیست ستیز دولت‌های قبلی نهم و دهم توسط سازمان محیط‌زیست دولت یازدهم اشاره کرد.»

درویش از نقاط منفی هم می‌گوید: «در مقابل این نقاط مثبت مهم‌ترین نقطه منفی که وجود دارد بودجه اندک سازمان محیط‌زیست نسبت به سایر ارگان‌های دولتی است. با این که بودجه سازمان تا ۵۰درصد افزایش یافته است اما این بودجه ۱۸۰میلیارد تومانی یکی از کمترین بودجه‌ها نسبت به دیگر وزارتخانه‌هاست. شما نگاه کنید بودجه سازمان محیط‌زیست در مقایسه با بودجه ۱۴۰۰ میلیارد تومانی صداوسیما و ۱۶۰۰ میلیاردی وزارت نفت چقدر پایین است. بنابراین بودجه سازمان محیط‌زیست با توجه به مسئولیت‌های بزرگی که دارد بسیار اندک است و این باعث شده انگیزه کارمندان این سازمان کاهش پیدا کرده و کارآیی خود را از دست بدهند یا محیط‌بانان ما همچنان در فقر معیشتی به سر می‌برند. پرسنل سازمان باید تخصص‌های لازم را پیدا کنند و نیروهای جدیدی وارد سازمان شوند و اینها همه نیازمند یک بودجه مناسب است. در کل من عملکرد سازمان محیط‌زیست در طی این یک‌سال را مثبت می‌دانم.»

محمدرضا فاطمی
کارشناس محیط‌زیست دریایی

دکتر محمدرضا فاطمی، فعال محیط‌زیست و کارشناس محیط‌زیست دریایی نیز در گفت‌وگو با «شهروند» می‌گوید: «شاید واقعا نتوان عملکرد سازمان در این یک‌سال را نقد کرد. اما روزبه‌روز دارد وضع محیط‌زیست ما حادتر می‌شود مثل قضیه ریزگردها، خشکیدگی تالاب‌ها... اینها همه باعث شد سازمان محیط‌زیست به روزمره‌گی کشیده شود چون تمام توان سازمان در موضوعات مختلف محیط‌زیستی گرفته‌شده و سازمان نمی‌تواند با بودجه اندکی که دارد مسائل را کنترل کند. عملکرد مثبت سازمان در این یک‌سال یکی این بود که توانست چالش‌های اصلی را شناسایی کند و راهکاری ولو به‌صورت مقطعی ارایه دهد. دومین عملکرد مثبت سازمان انتصاب مدیران با تجربه‌تر و با سابقه‌تر از مدیران دولت گذشته بود. یعنی مدیرانی انتخاب شدند که حداقل تازه‌کار نبودند و می‌توانند شرایط را در جهتی پیش ببرند که مناسب باشد.»

وی در ادامه اذعان می‌دارد: «نکته منفی که آن‌طور که باید وجود ندارد چیزی که می‌خواهم بگویم بیشتر به انتظار ما از سازمان مربوط می‌شود. خانم ابتکار برنامه‌ریزی خوبی در طول این مدت داشتند. انتظار این است که سازمان حتما یک برنامه توسعه محیط‌زیستی ترسیم کند مثلا برنامه توسعه ۵سال اول و ۵سال دوم تنظیم شود. در حقیقت بهتر است با طرح چنین برنامه‌های توسعه‌ای راه‌هایی مشخص شوند و برنامه‌های محیط‌زیستی ما در آن مسیرها حرکت کنند متأسفانه تاکنون چنین برنامه‌ای انجام نشده یا حداقل اگر چنین طرحی تصویب شده بازتابی از آن در برنامه‌ها و جراید و حتی سایت خود سازمان محیط‌زیست منعکس نشده است. در سال دوم اگر این کارها انجام نشد آن وقت است که می‌توان از آن به‌عنوان نقطه ضعف سازمان نام برد و می‌توان گفت سازمان دچار بی‌برنامگی بود.»

فاطمی اظهار می‌دارد: «محیط‌زیست، سازمان نیست. این اشتباهی است که هم مردم و هم مسئولان همیشه مرتکب می‌شوند. محیط‌زیست زندگی همه ماست و تا این نگرش بین مسئولان و مردم باشد که متولی محیط‌زیست تنها سازمان محیط‌زیست است، حتی اگر قدرت و توان سازمان محیط‌زیست ده‌برابر هم شود هیچ چیز تغییر نخواهد کرد. شدت تخریب محیط‌زیست به‌حدی به سرعت پیش می‌رود که سازمان با این اهرم و تجهیزاتی که دارد نمی‌تواند کاری کند. در صورتی می‌توان امیدوار بود که مردم و همه مدیران دستگاه‌های دولتی مسائل مربوط به محیط‌زیست را رعایت کنند. باید این تلقی از جامعه برچیده شود درغیر این صورت محیط‌زیست درست نمی‌شود. یک سازمان با ده‌هزار نیرو نمی‌تواند با ۷۰میلیون عامل تخریب کاری پیش ببرد. هرکدام از ما یک عامل تخریب محسوب می‌شویم فرهنگ زیست‌محیطی مردم بسیار عقبگرد کرده است. مردم به دولت‌ها بی‌اعتماد شده‌اند در واقع این ریختن زباله از سوی مردم عکس‌العمل مردم در برابر بی‌اعتمادی به دولت‌هاست در واقع مردم در این ۸-۹سال گذشته با دولت لج کرده‌اند. شما ۱۰سال پیش کیسه زباله‌ای در جاده و جنگل‌های شمال نمی‌دیدید. مردم بی‌تفاوت شدند و لجبازی می‌کنند. بنابراین درست کردن فرهنگ زیست‌محیطی مردم فراروی سازمان محیط‌زیست است.»

پرویز بختیاری
کارشناس تنوع‌زیستی

پرویز بختیاری، کارشناس تنوع‌زیستی نیز در مورد عملکرد یک‌ساله سازمان محیط‌زیست می‌گوید: «عملکرد را باید با آمار و اعداد و ارقام مشخص کرد و چون من دسترسی به این آمار ندارم نمی‌توانم در مورد عملکرد کلی سازمان اظهارنظر کنم. ولی اتفاق مهم و مثبتی که با روی کار آمدن خانم ابتکار و دولت یازدهم در حوزه محیط‌زیست افتاده ورود عقلانیت در برنامه و پروژه‌های زیست‌محیطی است. در واقع عقلانیت جان تازه‌ای گرفته الان در سازمان محیط‌زیست هر پروژه و هر برنامه‌ای که می‌خواهد اجرا شود به پشتوانه کار کارشناسی انجام می‌شود. ما از یک دوره بسیار سخت عبور کردیم هرچند لطمه زیادی به سلامت شهروندان و محیط‌زیست زده شد. ساده‌ترین حالت آن بحث بنزین‌های آلوده‌ای بود که با رانت در دولت قبلی ایجاد شد. در واقع از طریق رانت ایجاد شده در دولت قبلی بنزین آلوده و خطرناک راحت وارد پمپ بنزین‌ها شده و دیدیم که چه بلایی سر شهروندان تهرانی و دیگر شهرها آمد. من در این خصوص یادم هست که در زمستان یک روز سالم و پاک نداشتیم. به خاطر سودجویی کارکنان دولت پیشین این موارد اتفاق افتاد. خوشبختانه این موارد در دولت جدید جلویش گرفته شده است و سازمان محیط‌زیست نقش بسیار مهمی در آگاهی‌رسانی و جلوگیری از ورود چنین بنزینی ایفا کرده است. این نوید خوبی است که بحث کارشناسی و عقلانیت دارد به محیط‌زیست برمی‌گردد و امیدوارم که این روند ادامه داشته باشد. ولی قطعا باید بگویم هنوز با استانداردهای جهانی خیلی فاصله داریم. رتبه محیط‌زیستی ما در بیشتر شاخص‌ها بالای ۱۰۰ است و رتبه جهانی ما در امر حفاظت محیط‌زیست ۱۳۴است.

نگاه

ایجاد بار منفی روانی بر جوامع محلی

|هومان خاکپور|دیده‌بان طبیعت بختیاری|

شکار از دیرباز بین جوامع محلی و جوامع شهری کشور رواج داشته است. در جوامع محلی، شکار، براساس نیازهای معیشتی صورت می‌گرفت و در جوامع شهری به خاطر تفریح و ورزش. بنابراین شکار جزئی از فرهنگ ایرانی‌ها بوده. اما در روزگاران گذشته وضع حیات‌وحش با امروزه تفاوت‌های زیادی داشت. سابق بر این تنها در یکی از زیستگاه‌های کشور بالغ بر ۲۰۰هزار چهارپا وجود داشت درحالی که امروزه کل آمار چهارپایان ما در تمام زیستگاه‌های کشور کمتر از ۱۱۰هزار رأس است. پس اتفاق تلخی در زیستگاه‌های طبیعی حیات وحش ایران افتاده است که شکار را به هر دو منظور معیشتی و تفریحی ناممکن می‌کند. شاید بعضی‌ها بگویند که شکار غیرمجاز در زیستگاه‌های طبیعی کشور بسیار اندک است و تاثیری بر روند کاهشی تعداد جانداران نمی‌گذارد و انقراض نسل دلایل دیگری دارد اما عمده اختلاف ما با صدور مجوز شکار یا شکارهای غیرمجاز در آثار روانی این گونه رفتارها نهفته‌است.

ما معتقدیم سازمان حفاظت از محیط‌زیست ایران متولی اصلی حفاظت از تنوع‌زیستی و حیات‌وحش کشور است و باید فرهنگی را در میان مردمانمان ایجاد کند که همه آگاه شوند که شکار امری مذموم و ناپسند است و زیستگاه‌های ایران دیگر ظرفیت شکار حتی یک جانور را هم ندارند. درست است که آمار شکار ناچیز است اما وقتی افکار عمومی می‌بینند که سازمان محیط‌زیست در دادن مجوز شکار ابایی ندارد، شکار را قانونی تلقی می‌کند و مانعی در شکار حیوانات نمی‌بینند. سازمان محیط‌زیست نمی‌تواند از یک طرف محیط‌بانانش را به سراغ جنگ با شکارچیان غیرقانونی بفرستد و از طرف دیگر برای عده‌ای خاص مجوز شکار به هر دلیلی صادر کند. آیا این نوع رفتار تأثیر منفی بر محیط‌بان و مردم جوامع محلی نمی‌گذارد؟ با صدور حتی یک مجوز شکار دیگر تمام هشدارها که تأکید بر نفی شکار دارند و می‌خواهند شکارچی را تشویق کنند که شکار را کنار بگذارد، کارکردشان را از دست می‌دهند. دستگاه‌های دولتی باید با فعالان نفی شکار همراه شوند نه این که مجوز شکار صادر کنند. دستگاه‌های

دولتی باید همگام با دوستداران محیط‌زیست به مردم بقبولانند که دیگر فصل شکار تمام شده است و برای لذت بردن از حیات‌وحش باید به جای تفنگ، دوربین در دست گرفت و به تماشای حیوانی نشست که تا دیروز شکار بود و نه موجود زنده زیبای خدا. این دوگانگی در هویت و عملکرد سازمان محیط‌زیست ابعاد روانی فراوانی در جامعه دارد. مثالی می‌زنم. در تنگه سیاب لرستان که بنده در آن حضور داشتم در یک‌سال تنها دو خارجی مجوز شکار گرفتند اما خبر همین دو مورد در عرض مدت کوتاهی به سراسر استان رسید و اهالی منطقه متعجب بودند که چگونه می‌شود شکار در مناطق حفاظت‌شده برای آنها ممنوع باشد اما برای دو خارجی، خیر. آنها می‌گفتند اگر شکار برای خارجی جماعت خوب است، خب برای ایرانی‌ها هم باید خوب باشد. این دوگانگی ایجاد نگرانی می‌کند.

در عین حال براساس آمار سازمان محیط‌زیست دیگر در ایران منطقه‌ای وجود ندارد که نیازی به کنترل جمعیت حیوانات با شکار داشته باشد. زیستگاه‌های حیات‌وحش ایران آن‌قدر با کاهش گونه‌های جانوری روبه‌رو بوده که صدور مجوز شکار به بهانه تنظیم تعادل جمعیتی امری دروغ و تاسف‌برانگیز است. همچنین با صدور مجوز شکار هیچ عایدی نصیب اهالی محلی نمی‌شود. به عبارتی پول شکار به جیب شکارچی‌ها و خریداران می‌رود و به همین دلیل دیگر اهالی محلی هم ترغیب نمی‌شوند که از حیات‌وحش‌شان حفاظت کنند تا بر فرض شکارچی به منطقه آنها بیاید و در آمدی هم به اهالی محلی بدهد. اگر تور گردشگری بر مبنای شکار هم باشد، سودش به جیب تورگردانان می‌رود و نه اهالی محلی. بماند که اصولا برگزاری چنین تورهایی با توجه به کاهش شدید گونه‌های جانوری در ایران امری نادرست و غیرملی است. بنابراین صدور مجوز شکار تنها اثری که دارد نابودی بیشتر جانوران و تأثیر منفی روانی بر ذهن و قضاوت جوامع محلی است و در جهت عکس فرهنگ‌سازی نفی شکار عمل می‌کند.

www.shahrvand-newspaper.ir

آگهی مزایده عمومی
نوبت دوم

۱-مزایده گذار: شهرداری محمدیه
۲-موضوع مزایده: فروش یک قطعه زمین مسکونی در اراضی منطقه ۷ به متراژ ۸۰/۸۹ مترمربع
۳- مهلت و محل دریافت اسناد از تاریخ نشر آگهی مزایده نوبت دوم حداکثر تا پایان وقت اداری روز یکشنبه مورخ ۹۳/۶/۲ امور مالی شهرداری محمدیه
۴-مبلغ سپرده :۳۰/۶۰۰/۰۰۰ ریال
۵- در صورتی که برندگان اول، دوم و سوم حاضر به انعقاد قرارداد نگردد سپرده آنان به ترتیب به نفع شهرداری ضبط خواهد شد.
۶- سایر اطلاعات و جزئیات مربوط به معامله در اسناد مزایده مندرج می باشد.
۷-شهرداری در رد یا قبول هر یک از پیشنهادات مختار است.
۸-مدت و محل ارائه پیشنهادات: از تاریخ نشر آگهی مزایده نوبت دوم به مدت ده روز، محل تحویل اسناد، دبیرخانه شهرداری محمدیه
۹-هزینه نشر آگهی به عهده برنده مزایده می باشد.
تاریخ چاپ نوبت اول ۹۳/۵/۱۵ ، تاریخ چاپ نوبت دوم ۹۳/۵/۲۲

روابط عمومی شهرداری محمدیه

نوبت دوم

خلاصه آگهی مزایده نوبت سوم

سازمان اوقاف و امور خیریه
اداره کل اوقاف و امور خیریه استان تهران
دفتر نمایندگی اوقاف و امور خیریه جنوب شرق تهران

اداره اوقاف و امور خیریه جنوب شرق تهران در نظر دارد یک باب مغازه تجاری به مساحت ۳۰متر مربع از رقبات موقوفه عبدالغنی للّه‌باشی واقع در بلوار ابوذر پل پنجم انتهای خیابان حبیب تقاطع خیابان مسلم نبش کوچه فراهانی پلاک ۲۱۰ را بر ابر نظریه کارشناس رسمی دادگستری از طریق مزایده کتبی با رعایت شروط و مقررات و قوانین جاریه اوقافی به اجاره واگذار نماید. متقاضیان می‌توانند جهت کسب اطلاعات بیشتر حداکثر تا تاریخ ۱۳۹۳/۵/۲۸ به دبیرخانه این اداره واقع در بلوار ابوذر پل پنجم خیابان حبیب تقاطع مسلم مراجعه فرمایند./۵۷۶۶۰۵۵

سیدحسین میرخلیلی
سرپرست اداره اوقاف و امور خیریه جنوب شرق تهران

م الف ۱۸۸۵